

80 ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ

«Σαν να σφυρίζεις μια μελωδία σε μια πορεία»

Η μουσική του είναι μουσική δω-ματίου - και, μάλιστα, φοιτητικού. Τι δουλειά έχει, λοιπόν, μια συμφωνική ορχήστρα πίσω από την απλή ψυχή της; Θα εκπλαγείτε με το πόση τελικά έχει, αν ακούσετε την εξαιρετική δουλειά των Σουσαμόγλου - Τσαββαρίδη. Ο Κουρτ Βάιλ, ο Σοστακόβιτς, ο Γκέρσουιν είναι εκεί από πίσω, πίσω από τις αφίσες και το κορίτσι που κοιτάζει απ' το κρεβάτι. Είναι ο ήχος από το πικάπ την ώρα που εκείνος κιθαρίζει. Η Δήμητρα μας διάλεξε και μας εμπιστεύτηκε ως ερμηνευτές αυτής της δουλειάς, εγώ φοβόμουν πολύ, αλλά είπε κάποια πράγματα στις πρόβες που με ελευθέρωσαν. Το ίδιο και ο Λοιγάδης. Η Γιώτα έκανε θαύματα στη Θεσσαλονίκη και θα ξανακάνει κι εδώ, θα την ακούσετε αλλιώς. Γενικώς είναι κάτι που αγαπώ πολύ που το ζω - είναι κάπως σαν να τον γνωρίζω», αναφέρει στη «Νέα Σελίδα» ο Φοίβος Δεληβοριάς.

«Απλόττητα και βάθος»

«Ήταν όνειρο της Δήμητρας Γαλάνη για πολλά χρόνια μια τέτοια συναυλία. Αυτό που ένιωσε την πρώτη φορά που έκανα πρόβα με μαέστρο πάνω σε ένα υλικό που αγαπώ από παιδί δεν περιγράφεται. Από μικρή, το άκουσμα του ονόματος Μάνος με συνδέει πρώτα με τον Λοίζο κι έπειτα με τον Χατζιδάκι. Ο Μάνος ΛοΪζος πέθανε πολύ νωρίς. Είχε, εννοείται, να δώσει πάρα πολλά ακόμη. Ωστόσο, άφησε ένα έργο άρτιο σε επίπεδο μελωδιών και προσέγγισης, μια πλούσια βεντάλια ήχων και

τρόπων. Είναι από τους πιο σπουδαίους δημιουργούς. Το έργο του δεν έχει αποσιωπητικά. Είναι ολόκληρο, ενώ ο ίδιος δεν παλιώνει ποτέ. Τον ανακαλύπτουν διαρκώς. Σε αυτή τη συναυλία ο κόσμος θα αντιληφθεί μια νέα ανάσφα πάνω σε μελωδίες που έχει αγαπήσει. Θεωρώ τη στιγμή στο Ηρώδειο σπουδαία. Είναι τιμή μου. Η Δήμητρα Γαλάνη είναι για μένα δασκάλα και φίλη. Ο Φοίβος Δεληβοριάς, μια αποκάλυψη. Ερμηνεύει τα τραγούδια με απλόττητα και βάθος. Η απλόττητα και το βάθος χαρακτηρίζουν και τον ίδιο τον Μάνο ΛοΪζο», σημειώνει στη «Νέα Σελίδα» η Γιώτα Νέγκα.

Μια συναυλία-όνειρο χρόνων της Δήμητρας Γαλάνη μαζί με τη Γιώτα Νέγκα, τον Φοίβο Δεληβοριά και την ΚΟΘ στο Ηρώδειο

ΧΡΥΣΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
hfotooulou@neaselida.news

θορύβους. Ο Μάνος ΛοΪζος, με το σώμα του να απουσιάζει από τον Σεπτέμβριο του 1982, είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις ανθρώπων που περνούν από τα χρόνια με την επιταγή ολοένα να ανακαλύπτονται. Είναι οικείος στους έφηβους, είναι ο κρίκος της μνήμης για τους πιο μεγάλους, είναι η εκστατική αποκάλυψη για όποιον επιθυμεί να συγκλονίζεται.

Με αφορμή τα ογδόντα χρόνια από τη γέννησή του, στις 8/9 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συναντά στη σκηνή του Ηρωδείου τη Δήμητρα Γαλάνη, τον Φοίβο Δεληβοριά και τη Γιώτα Νέγκα, που ερμηνεύουν γνωστά τραγούδια του σπουδαίου δημιουργού σε

συμφωνικές διασκευές. Παράλληλα, η ΚΟΘ παρουσιάζει τη συμφωνική σουίτα «Loizos Recomposed» του Αντώνη Σουσαμόγλου, βασισμένη σε μουσικά θέματα του τιμώμενου συνθέτη. Διευθύνει ο Μίλτος Λοιγάδης.

«Είναι σαν να τον γνωρίζω»

«Ο ΛοΪζος για μένα είναι να είσαι σε μια πορεία, σε μια διαδηλωσή ή ανάμεσα σε διασταυρούμενα πυρά και ταυτόχρονα να είσαι απέξω, να σφυρίζεις μια μελωδία και να παρατηρείς, να ελπίζεις για τη στιγμή που η ζωή θα προχωρήσει, θα πάει πέρα απ' ό' αυτά.

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ υπήρξε στον κόσμο με τη σαρωτική ένταση του ανθρώπου που δεν του επιτρέπεται η παραμικρή απουσία. Ο τρόπος της συμμετοχής του στη ζωή τον κατέστησε αναγκαίο. Ένας νέος άνθρωπος με εγγενή ανατολίτικη χροιά, αλλελέγγυο βλέμμα και μόνιμη πρόθεση να τμήσει τα βιώματά του με τα βιώματα όλων όσοι μιλούν τη διεθνή γλώσσα του δύναμι καλύτερου κόσμου. Εξής πολύ λίγα χρόνια. Πρόλαβε όμως να συμφωνήσει με τους μεγάλους ποιητές, να φτιάξει μελωδίες και ήχους με διακριτή σφραγίδα, να μιλούσε σε ώρες που η σιωπή έριζε, να τραγουδούσε και να περπατούσε στην αθανασία, να περπατούσε δίπλα στους ανθρώπους χωρίς να χάσει πόντο από το ύψος του, να γίνει πατέρας ενός κοριτσιού, να ερωτευτεί και να προφέρει τις λέξεις «μονάκριβή μου» σαν νερό μέσα στους τόσους ακατάσχετους